

## İhmalkârlık ve Komplo Arasındaki Su

### Rönesans Barajı: Mısır'ı Boğan ve Onun Varlığını Tehdit Eden Bir Amerikan Silahıdır

Mısır'ın varlığı, eskiden beri ülkenin can damarı ve halkının hayatta kalma kaynağı olan Nil Nehri ile bağlantılıdır. Mısır, su ihtiyacının yaklaşık **%97'sini** Nil Nehri'nden karşılamakta olup toplam yıllık su kaynakları yaklaşık **60 milyar metreküptür** ve bunun **55,5 milyar** metreküpü Nil Nehri'nden gelmektedir. Oysa gerçek ihtiyaç **114 milyar** metreküpün üzerindedir. Yani bu da yaklaşık **54 milyar** metreküplük bir açık olduğu, bunun da tarımsal atık suyu ve yeraltı sularının yeniden kullanımıyla karşılandığı anlamına gelmektedir. Bu kadar büyük bir açık varken, birkaç milyarlık bile olsa, ek bir açığın oluşması varoluşsal bir felaket anlamına gelmektedir.

Bu gerçek, Etiyopya Rönesans Barajı'nı Mısır'ın modern tarihinde karşı karşıya kaldığı en ciddi bir tehdit haline getirmektedir. Dolayısıyla bu, iddia ettikleri gibi sadece bir kalkınma projesi değildir, aksine Amerika'nın elindeki stratejik bir silahtır ki bu da 110 milyondan fazla Mısırlının hayatını tehdit etmekte ve geleceklerini dış kararların rehinesi haline getirmektedir.

Projenin 2011'de başlatılmasından bu yana, en çok zarar göre bir ülke olan Mısır, siyasi baskı veya askeri müdahale yoluyla bu projeyi durdurabilirdi ancak bunu yapmadı! Dahası rejim, diplomatik çözümler vehmine devam etti, hatta Mart 2015'te Hartum'da **İlkeler Bildirgesi** anlaşmasını imzalamıştır ki bu anlaşma, barajın inşasının meşruiyetini ilk kez tanımış olup Etiyopya'ya gerekli yasal ve uluslararası korumayı sağlamıştır.

Bu anlaşma, Mısır'ın tarihsel payına ilişkin herhangi açık bir taahhüt içermediği gibi Mısır ve Sudan'ın paylarını garanti altına alan 1959 anlaşmasının metinlerini de fiilen iptal etmiştir. Daha da kötüsü anlaşma, Etiyopya'yı aşağı havza ülkelerine zarar vermemeye zorlamak yerine Mısır'ı Etiyopya ile iş birliği yapmaya zorlamıştır!

Bunun ardından Avrupa ve Afrika'nın gözetimi altında bir dizi saçma müzakere turları gerçekleştirilmiş olup her bir yeni müzakere turuyla birlikte Etiyopya, baraj inşaatının veya doldurma işleminin bir başka aşamasını tamamlamıştır. Bugün ise birçok doldurma operasyonları ve kısmi çalıştırma işleminden sonra Mısır'a geriye "su varoluşsal bir meseledir" ve "ulusal güvenliğimizin tehlikeye atılmasına izin vermeyeceğiz" gibi retorik beyanatlardan başka bir şey kalmamıştır; oysa gerçeklikte baraj Mısırlıların hayatını tehdit eden bir emrivaki haline gelmiştir.

Bu konuda Etiyopya'yı karar verici olarak görmek yanlıştır. Zira Amerika Birleşik Devletleri, projenin gerçek sponsoru ve en büyük faydalanıcısıdır; bu yüzden **finansman ve uluslararası destek açısından**, Amerikan ve Batılı şirketler araştırmalara, finansmana ve teknik desteğe katılırlarken uluslararası kurumlar aracılığıyla da siyasi destek sağlanmıştır. Ayrıca Amerika, Mısır için suyun, diğer ülkeler için petrolün olduğundan daha önemli olduğunu da

bilmektedir. Dolayısıyla Amerika barajı, mevcut rejimin diktelerine boyun eğer bir şekilde kalmaya devam etmesi için bir baskı kartı ve herhangi bir siyasi değişiklik veya gelecekteki devrimlere karşı kullanmak için de bir yedek kart haline getirmiştir; bu ise barajın varlığı veya çökmesinin Mısır'a doğrudan tehdit oluşturmamasının dışında su akışında %10'luk bir azalma (5,5 milyar metreküp) bile **bir milyon dönüm** tarım arazisinin kaybı anlamına gelmektedir. Şayet su seviyesi %20 azalırsa, **20 milyon insanın** hayatı doğrudan etkilenecektir. Tek başına bu bile Mısır ekonomisini felç etmek ve ülkeyi kaosa sürüklemek için yeterli olup barajın çökmesi durumunda da Sudan ve Mısır'ı vurabilecek felaketler ise Etiyopya'yı etkilemeyecektir.

Bu nedenle baraj sadece Etiyopya'nın projesi değildir, aksine aynı zamanda Mısır'ın kalbini hedef alan **stratejik bir Amerikan silahıdır**.

İslam ise suya, ümmete ait bir **kamu mülkiyeti** olarak bakmakta olup bu mülkiyetin tekelleştirilmesi veya düşmana teslim edilmesi caiz değildir. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **المُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ: فِي الْمَاءِ وَالْكَلاِ وَالنَّارِ** “**Müslümanlar üç şeyde ortaklırlar: Suda, merada ve ateşte.**” Böylece Nil suyu hakkındaki herhangi bir ihmalkârlık, büyük bir ihanettir; çünkü bu, ümmetin tüm hakları konusundaki bir ihmalkârlıktır. Dolayısıyla devletin görevi, su kaynaklarını korumak ve bunun için güç kullanılması gerekse bile suya olan erişimi garanti altına almaktır.

Ayrıca şeriat, “Vacibin ancak kendisiyle tamamlandığı şey de vaciptir” kaidesine ve insan hayatının korunmasına karar vermiştir; dolayısıyla Nil'in kaynaklarını kontrol etmek ve bunları güvence altına almak şerî bir vaciptir. Bu yüzden hiçbir koşulda Etiyopya veya herhangi bir yabancı gücün Mısır'ın ve halkının hayatı hakkında karar vermesi caiz değildir.

### **Peki şayet bir devletimiz ve bir halifemiz olsaydı nasıl olurdu?**

Eğer Müslümanların, kendilerini İslam'a göre yöneten gerçek bir devleti olsaydı, hiçbir gün Rönesans Barajı'nın inşasına izin verilmez, aksine devlet, sularına yönelik herhangi bir tehdidi önlemek için ilk andan itibaren her yönden harekete geçecek, ümmetin su hakkını güvence altına almak için Nil'in kaynaklarını kontrol altına alacak; hatta düşman bir güç, Müslümanların hayatını tehdit eden bir barajın inşası üzerinde ısrar ederse, onu güçle engelleyecektir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ** “**Fitne kalmayıncaya ve din bütünüyle Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın!**” [Enfal 39] Ancak bugün olan şey ise, Mısır rejimi, ülkenin kaderini sömürgeci tarafından belirlenen ve Etiyopya'yı caydırabilecek tek bir silahtan, yani güçten vazgeçiren uluslararası hukuka bağlamıştır.

**Uluslararası ve yerel raporlar, Mısır'ın gerçek bir felaketin eşiğinde olduğunu vurgulamaktadır**

**Kişi başına düşen su miktarı: yılda 550 metreküp** civarında (1.000 metreküp su, yoksulluk sınırının altındadır demektir) düşmekte olup **2050 yılına kadar 330 metreküpe** düşmesi beklenmektedir.

**Tarım:** 8 milyon dönümden fazla alan Nil suyuna bağımlıdır; yani su kıtlığı, geniş alanların çoraklaşmasına ve buğday, pirinç ve mısır üretiminde düşüşe yol açarak ithalata olan bağımlılığı daha da artıracaktır.

**Gıda:** Mısır halihazırda yılda 12 milyon tondan fazla buğday ithal etmekte, daha fazla su sıkıntısı yaşanması durumunda ise dışa olan bağımlılık daha da artacaktır.

**Enerji:** Etiyopya'daki baraj 6 bin megawatt'tan fazla enerji üretirken, Mısır ise karşılığı olmayan su açığı riskiyle karşı karşıya kalmakta, bu da ekonomik açığı artırmaktadır.

**Sağlık ve çevre:** Nil Nehri'nin akışındaki azalma, deltadaki suyun tuzluluk oranını artırarak milyonlarca insanın hayatını sağlık ve tarım sorunlarıyla tehdit etmektedir.

Mısır rejimi, sadece baraj ve onun tehditleri karşısında çaresizce beklemekle kalmamış, aksine bunun ötesine geçerek **insanların yaşamlarını ve sağlıklarını etkileyen saçma politikalar izlemiş**, su açığını telafi etmek için de arıtılmış atık su, hatta bazen de yetersiz arıtılmış su kullanmaya başlamıştır. Nil'in kaynaklarını özgürleştirmek veya Mısır'ın meşru payını güvence altına almak yerine, **atık suyu geri dönüştürmeye** ve tarımsal kullanım için, hatta bazen de insanların günlük yaşamlarıyla ilgili kullanımlar için pompalamaya başvurmaktadır!

Bu davranış, yalnızca idari başarısızlık veya teknik eksikliklerden ibaret değildir, aksine aynı zamanda **sistematik bir siyasi suç** niteliğindedir; zira halkı hastalık ve salgınların ortasında yaşamaya zorlamakta ve rejimin barajı yasallaştırması, ilkeler anlaşmasını imzalaması ve ardından saçma müzakerelerin rehinesi olmayı kabul etmesiyle kendi oluşturduğu krizin bedelini de halka yüklemektedir. Daha da kötüsü, resmi medya bu yaklaşımı “akıllı çözüm” veya “ulusal yenilik” olarak sunarken, gerçekte bu, halk için **toplu bir ceza** olup, rejimin suçlarının ve ihmalkârlığının bedelini halka ödetmeye devam etmektedir.

Tıbbi raporlar ve çevresel araştırmalar, tarımda atık suya güvenmenin böbrek yetmezliği, karaciğer hastalığı (viral hepatit-viral bir enfeksiyona bağlı olarak gelişen karaciğer iltihabıdır) ve kimyasal kirliliğin neden olduğu kanserler gibi ciddi hastalıkların bulaşmasına yol açtığını ortaya koymaktadır. Ayrıca bu kullanımdan kaynaklanan toprak ve yeraltı suyu kirliliği, tedavileri zor olan uzun vadeli etkilere neden olmaktadır. Sanki rejim halka şöyle diyor: “Sizin su hakkınızı geri kazanmak için mücadele etmeyeceğiz, aksine sizi, hayatınızı tehdit eden şeyle sulayacağız!”

Bu davranış, Mısır rejimine atfedilen rol ile tamamen uyumlu olup bu rol ise, **halkı evcilleştirmek ve onu iç krizlerle meşgul etmek olup** her türlü doğal hakkı yöneticinin halka bahşettiği bir lütuf haline getirmektir. Yaşamın kaynağı ve insanların meşru hakkı olan su, “Size bir alternatif bulduğumuz için Allah'a hamd edin” şeklindeki bir şantaj aracı haline gelmiştir; oysa bu alternatif, yavaş yavaş öldüren bir zehirden ibarettir.

Öte yandan İslam, **suyun, şeriatın Müslümanlar arasında ortak bir mülkiyet haline getirdiği kamu kaynaklarından** olduğunu açıklamış olup suyu manipüle etmek, tekelleştirmek veya düşmanın merhametine bırakmak caiz değildir; o halde halk kirli atık suyla sulanırken, nasıl olur da Nil nehrinin suyu Amerikan yönetiminin elindeki Etiyopya'ya bir rehin olarak bırakılabilir?

Bu politika, rejimin krizi çözmek için değil, aksine boyun eğdirme ve bağımlılığın devamını sağlayacak şekilde yönetmeye çalıştığını, suyu bir yaşam kaynağı olmaktan bir aşağılama aracına dönüştürdüğünü ortaya koymaktadır. Böylece baraj ve su, iki ucu keskin bir kılıç haline, yani Amerika ve onun aracı Etiyopya tarafından tutulan bir dış silah ve rejim tarafından halkı cezalandırmak ve onu disipline etmek için kullanılan bir iç silah haline gelmiştir.

Suyu tuzdan arındırma veya sulama sistemlerinin geliştirilmesi gibi kısmi çözümler krizi hafifletebilir ancak bunlar, Mısır'ı ve halkını varoluşsal bir tehlikeden koruyamaz; bu yüzden Amerika'ya bağımlılıktan kurtulmanın tek yolu, Mısır, Sudan ve diğer Müslüman ülkeleri tek bir güçlü devlet altında birleştirmek, Nil'in kaynaklarını kontrol altına almak ve suyun akışını ümmetin şeri hakkı olarak güvence altına almaktır.

Bu vizyon, egemenliği şeriata, otoriteyi de ümmete veren, suyla siyasi pazarlardaki bir silah olarak değil, yaşamın bir silahı olarak muamele eden Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde gerçekleştirilebilir.

**Ey Mısır-Kinane halkı:** Su bir hayattır ve onu ihmal etmek ise bir ihanettir; dolayısıyla Etiyopya'da size kalkınmanın bir sembolü olarak pazarlanan baraj, hakikatte boyunlarınıza musallat olmuş bir Amerikan silahıdır. Dolayısıyla ulusal güvenliğinizi koruduğunu iddia eden rejim, aynı zamanda onun ihmal edilmesine imza atan aynı rejimdir. Bu yüzden bugünkü görev, kurtuluşunuzun bu rejimin devam etmesinde ya da uluslararası rejimi beklemekte değil, aksine hayatlarınızı, güvenliğinizi ve haysiyetinizi koruyan İslam projesinin yanında yer almakta olduğunu idrak etmenizdir. **“Şüphesiz ki bir kavim, kendini nefsinde değiştirmedikçe; Allah da onları değiştirmez.”** [Rad 11] O halde bu azim projeyi taşımak için ayağa kalkın ve suyunu, toprağını ve varlığını koruyan tek bir ümmetin ve tek bir devletin parçası olun.

Allah'ım, bize İslam'ın devletini, otoritesini ve şeriatını geri ver ki bizler bir kez daha onun gölgesinde, yani Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde gölgelenelim.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

**“Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Rasulü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.”** [Enfal 24]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan**

**Said Fazıl - Mısır**